

Svenska folklåtar skulle kunna tävla med Beatles

— Dagens pop-låtar är till stor del dagsländor för vår generations ungdomar. Det är fortfarande folkmusiken, främst i form av gammaldans, som står i centrum för lyssnarintresset. I en flod av utländskt musikaliskt stoff seglar våra egna melodier som barkbitar. De går inte att dränka.

— Den svenska folkmusiken skulle ledigt dra uppmärksamheten från Beatles och Rolling Stones, om det bara satsades mera pengar och energi på den. Ty folkmusik ger större glädje än någon annan, hävdar kapellmästare Gunnar Hahn, som drömmer om inrättande av ett folkloristiskt institut, där spelmän och folkdansare kunde samarbeta och tillsammans förnya sin repertoar.

När en musikgenre tar ledningen,

beror det först och främst på att den backats upp av starka ekonomiska krafter, säger hr Hahn, som snart vill se kräftiga statliga bidrag flyta in för en snabb utbyggnad av Sveriges musikliv.

Vår folkmusik är livskraftig, poängterar han. Den skulle ha alla förutsättningar att väcka entusiasm även utomlands med sina särpräglade rytmer och speciella melodier. Gunnar Hahn är stolt över svensk folkmusik och anser att andra bör vara det också.

Vari består det specifikt svenska? Svårt att säga, men 3-takten, polskarytmen, har blivit något typiskt. Kynnet bakom låtarna präglas ofta av finurlighet — på sammasätt som svensk historieberättartradition.

— Den svenska folkmusiken är ett arv från fåbodvallarna. Klangerna är

lånade från spilpipa, kohorn och kyrkomusik. Speltekniken är också egenartad, den växlar från landskap till landskap. Inte ens en professionell musiker kan spela folkmusik, om han inte tillägnat sig den typiska tekniken för varje låt.

Den som tror att gammaldanserna är enbart gamla har fel, menar hr Hahn. Det finns fortfarande spelmän på landsbygden som knäpar ihop låtar och förnyar sig.

— Om folkmusiken skall kunna hävda sig i konkurrensen med den populärmusiken, är det nödvändigt att förstå att den inte är något stagnerat musealt utan ytterst levande och flexibel.

— Spelmännen bör lansera mera målmedvetet. Man bör ge dem chansen att få sina alster upptecknade, framförda i radio och spelade på grammfon.

••+ M •••••••••• M M M M M M M M M M • M • M M M M • M M •'

Om man satsade mer pengar och energi på svensk folkmusik, kunde den tävla med pop-melodier, som odlas av bl a Beatles, anser kapellmästare Gunnar Hahn, som här intervjuas av Eva Peterson. I intervjun utvecklas idén på ett folkloristiskt institut, som skulle främja samarbetet mellan spelmän och folkdansare och bidra till en förnyelse av repertoaren.

— För att entusiasmera den popfrälsta ungdomen är det också nödvändigt att utbilda fler folkdansledare, som kan lära ut lätta smådanser, nu när folkdans införts på skolschemat.

— Den svenska folkloren bör även föras ut på utländsk mark. Vi måste därför ha tillgång till grupper av människor, som kan förmedla folkmusik, danser och dräkter.

— På ett folkloristiskt institut skulle nya danser kunna skapas. Där kunde spelmän och folkdansare stimulera varandra. Man skulle också ur arkiven plocka fram glömda visor och danser. Men för att genomföra planerna behövs ekonomisk hjälp från statsmakterna.

— Blivande musikpedagoger har små möjligheter att lära sig hur de gamla låtarna och visorna skall spelas och sjungas, eftersom våra musikinstitutioner inte lär ut tekniken, påpekar Gunnar Hahn. Med en speciellt tillrättalagd pedagogik kunde man ta fram det som är karaktäristiskt för varje landskaps folkmusik. På det viset kunde skapas en stark motvikt till dagsländorna i popmusiken.